

Šolske potrebščine Marija Tičar

vseh vrst priporoča cenj. učiteljstvu in sl. šolskim vodstvom

trgovina s papirjem in galerijo
Ljubljana, Sv. Petra cesta štev. 26
(nasproti „Zlate kaple“).

Zaloga Grubbauerjevih in Slatnarjevih zvezkov ter vseh priprav za obrtno-nadaljevalne šole.

Cene nizke!

Postrežba točna!

rico z adjutumom 940 K na otroških vrtcih v Ljubljani.

—r— **Ustanove za slepe otroke.** C. kr. deželna vlada v Ljubljani je meseca aprila t. l. razglasila, da je z začetkom prihodnjega šolskega leta 1913./1914. oddati dve do tri mesta za slepe otroke, ki bi se vzgojevali v zavodu za slepe v Lincu. Do dočenega roka pa ni bilo vložene nobene prošnje za podelitev razpisanih ustanovnih mest, kar utegne imeti svoj vzrok v tem, da starši, ki imajo slepe otroke, niso zvedeli za razpis. Zato se opozarjajo vsi, ki jim je skrbijo za slepe otroke, da še lahko prosijo za podelitev napominjanih ustanovnih mest do 20. julija 1913. Prošnje pa naj se vlože deželnemu odboru kranjskemu, ki jih bo potem poslal c. kr. deželnim vladam. Pravico do ustanov imajo na Kranjskem rojeni, ubogi, zapuščeni, slepi otroci obojega spola, posebno sirote, ki so zdravi in izobrazni, ter so najmanj 7. toda ne več kot 14 let stari. Prošnjam je priložiti krstni in domovinski ist. izpričevalo o stavljih kozah, ubožni list in zdravnikovo izpričevalo o zdravju in izobraznosti dotičnega slepega prosilic.

—r— **Občinski svet ljubljanski.** Iz zadnje seje: O prošnji Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev za podporo povodom proslave 25letnice, ki bo letos v Ljubljani, je poročal obč. svetnik tov. Likozar in predlagal v odsekovem imenu, da se nakaže Zavezi 500 K podpore. Občinski svetnik Zajec izjavlja v imenu kluba obč. svetovalcev S. L. S., da bo njegov klub glasoval za podelitev podpore, nagaša pa, da se je s to podelitev ustvaril prejudo. — Obč. svet sprejme odsekov predlog. — Občinski svetnik tov. Likozar je nadalje poročal o osnovi pravilnika za dnevno zavetišče na IV. mestni dežki ljudski šoli. Dnevno zavetišče je namenjeno za otroke 2. in 4. mestne ljudske šole in za otroke pomožne šole; vodstvo zavetišča naj se poveri le izprashani učni osebi, ki jo potrdi deželni šolski svet; število otrok v zavetišču ne sme presegati 50, od teh se sprejme 30 brezplačno, 20 proti plačilu; prošnje za sprejem v zavetišče je vlagati ob začetku šolskega leta pri vodstvu 2. in 4. mestne ljudske šole. Voditelju zavetišča naj se prizna vsako leto 100 K nagrade. — Sprejet.

—r— **Štirizredna ljudska šola v Tržiču** se razširi v 8 razrednicu, kakor hitro bo novo šolsko poslopje dograjeno. V prvih šestih razredih se bodo poučevali dečki in deklice skupno, v sedmem in osmeh razredu pa ločeno po spolih.

—r— **Nov šolski okraj** bodo tvorili okraji Železniki, Črešnjice in Studeno, ter bodo za šolarje teh okrajev zidati novo šolsko poslopje.

—r— **Šolska služba.** Obolelega učitelja in šolskega voditelja Jožeta Goleta pri Devici Mariji v Polju bo nameščal Franc Jankovič, dosedaj suplent v Škocjanu.

Štajerske vesti.

—š— **O gonji proti štaj. Lehrerbundu** — dosedaj samo od učiteljskega društva Mürzzuschlag — bi še imeli k članku, objavljenem na drugem mestu, dostaviti to-le: Ko je imela letos c. kr. štajerska kmetijska družba v Gradcu svoj občni zbor, je zgornještajerski delegat Regula napadel vse štajersko učiteljstvo ter mu kratkomalo odrekel vso pravico do regulacije plač in izboljšanje gmotnega stanja. Takrat se ni oglasil noben nemški tovariš, ki bi nas zagovarjal, storil pa je to naš tovariš Cvetko iz Vučje vasi na Murskem polju. Pisal sem mu takoj takrat, naj objavi detajle o tem nastopu v Gradcu, in sicer za to, ker so se že vedno in vedno slišali glasovi iz vrst naših nemških tovarišev, da mi Slovenci v zadavi regulacije nič ne storimo itd. Tovariš Cvetko tega ni storil, pač pa je meni pisal: »Oni Regula je bil res velik! — Ne samo, da je tam citiral v celoti dr. Steinwenderjeve reakcionarne predloge in vnemal agrarce za nje, bil je še toliko predren, da je očital učiteljstvu nedelavnost. K temu pa je še dostavil to: Ich habe mir für mich eine Rechnung angelegt, nach welcher der Lehrer im Durchschnitt täglich nur zweieinhalb Stunden Arbeitszeit hat; wie so, daß die Lehrerschaft dann noch eine Erhöhung ihrer Bezüge von uns verlangen kann? — Mene je ta impertinenca jako razburila. Orof Attems ga je sicer malo zavrnit, precej občutno sem ga hotel jaz, toda dr. Ol. me je odvrnil od tega; pozneje mi je bilo žal, da sem ga slušal. Kar sem

povedal pozneje, ni naredilo pravega elekta; nekaj je bil kriv moj afekt, nekaj pa nemir, ki se je pojavit pri Nemcih, največ pa nepripravljenost. In končno: nemški govoriti je pač Slovencu vedno bolj težko, ako se hoče pri tem preriti diplomatično skozi Scilo in Karibdo! — Nemški tovariš in delegat Meixner iz Frohnleitna, ki takrat sicer sicer ni bil na vzoč, mi je drugi dan obljubil, da mu piše odprt pismo v vseh graških listih, toda do danes (13. aprila) še menda tega ni storil. Danes sem mu pisal, naj mi naznani, kaj nakani, obenem tajniku H., da mi primerno opiše in oriše tega Regula. Pov sod so taki, nas še za borne drobtine zavidajoči —! Nemški tovariši so že bili prisotni, a ostali so — šleve! — Tako tovariš Cvetko! Naj si bo efekt njegovega govorja tak ali tak, dejstvo je, da je brezizjemno vse štajersko učiteljstvo pred napadi iz nemških vrst zagovarjal boš slovenski učitelj; in to še pred takim imenitnim forumom, kakor je občni zbor c. kr. kmetijske družbe, kjer se nahajajo grojevji v baroni, vlejlindustrialcji, veleposeteniki v veletrgovci, državni in deželni poslanci in uradniki najrazličnejših kategorij, dol do preprostega kmeta, nemškega kakov slovenskega, brez razlike političke stranke, kjer ga mora slišati deželni glavar in cesarjev namestnik, kjer so izvenčne vsi tisti, ki nam režejo kruh in kjer so ravno Nemci v najmanj trikratni včini. Tam se ni oglasil noben nemški tovariš, kaj šele kak drugi Nemec, ki bi se zavzel za nas, storil je to naš rojak, naš tovariš, ki se je še imel boriti z jezikovimi težkočami! — Prosim, povejte vse to nemškim tovarišem, nemškim odbornikom Lehrerbunda in zgornještajerskim rovarjem, da nismo mi organizirani slovenski učitelji na Štajerskem v Lehrerbundu »trotje«, marveč da so ravno oni tisti implakabilni elementi, ki hočejo s svojo sejungacijo ustvariti k starim še novim ovire in težkoče, tako da ne bodo tisti, ki nam režejo kruh, učiteljstvo niti več vprašali in ne poslušali, ampak bodo »regulirali« po svojem. Michl — pamet!

—c— **Zveza nem. učit. društva na Štajerskem** objavlja sledečo izjavo: Da se odtegne starostna doklada zaradi obsodbe potom disciplin. preiskav, nasprotuje to postavnim določbam o učit. plačah z dne 19. sept. 1899, kakor tudi disciplinarnemu zakonu z dne 26. avgusta 1904. Zakon o učiteljskih plačah zahteva v § 3., da je za dobro starostne doklade potreben: 1. da je učna oseba definitivna, 2. da služuje nepretrgoma pet let in 3. da se izkažejo povoljni učni uspehi. Ako so ti pogoji dani, se ima starostna doklada dovoliti, pri čemer se iz misla zakona jasno razvidi, da se povoljni uspehi nanašajo edinole na poučno delovanje v šoli. Uspeh pa je gotovo takrat najbolje izkazan, aко se doklada od okrajnega ali mestnega šolskega sveta priznava in priporoča. Dalje so v disciplinarni postavi (§ 19.) natančno določene kazni. Črtanje starostne doklade pa se tamkaj ne najde. Tudi nikjer ni povedano, da bi se z odtegnjenjem smela ali moral kažeň poostri. To bi naj c. kr. deželni šolski svet pri podelitevi starostnih dokladov upošteval in že storjene skele, ki se ne strinjajo s temi temeljnimi določbami, iznova preiskal in popravil.

—c— **Iz Grada.** Tu se je vršila sodniška obravnava proti učitelju K. Lukasu od Sv. Janeza pri Arvežu, ker je dne 8. maja v šoli tepel nekega učenca s šibo po glavi zaradi pomazane nalože tako dolgo, da je šibo potrl, na kar ga je še udaril z metersko palico po glavi, zaradi česar je zadobil deček bonko na glavi. Deček je v jutro dne 11. maja umri. Zdravniško preiskovanje je dognalo, da tejenje ni bilo pravtono v nobeni zvezi z vzroki njegove smrti, temveč so se pokazala na mrenah možganov zastarele premembe. Ker so tudi deca izpovedale za krivo učiteljevo razbremnilno, je bil taisti le zaradi prestopka §§ 413. in 420. kaz. zak. (prekoračenje kaznile pravice) obsojen in kaznovan s petdnevnim zaprom. — Učitelji, čuvajte se!

—š— **Iz Zibike v Šmarskem okraju** se malokdaj kaj sliši v širjo javnost. A razmire v tej »pošteni, krščanski občini« sta značilni ti dve dogodbi: Učitelja Blazinška imajo tukajšnji klerikalni mogotci na sumu, da ni iste političke vere kakor oni, dasi se Blazinšek ni nikoli niti najmanj bavil s politiko. In ker mu drugače niso mogli dati čutiti pristne »krščanske

povedi«, so mu sodniško odgovedali stanovanje v šolskem poslopju. Kje hoče dobiti v Zibiki primerno stanovanje? Pozivamo šolske oblasti, da napravijo tej zibiški nasilnosti konec! Za zibiško političko vodstvo, t. j. seveda prečastita duhovščina, je značilno, da je kaplan nekega fanti tako nabil, da ga je ranil in da se ima zaradi tega zagovarjati pred kazenskim sodiščem!

—š— **Poizkušen samounor gimnazijca.** V Celju se je z revolverjem ustrelil v glavo 19letni sedmošolec celjske gimnazije Robert Grillich, ker je v šoli dobil slabe rede. Zadel se je pa slabo in je upanje, da okreva.

Goriške vesti.

—g— **Odlikovanje.** Občni zbor »Goriškega kmetejskega društva«, ki se je vršil 26. junija t. l. v Gorici, je imenoval ravnatelja goriškega c. kr. kmet. kemičnega poizkuševalca I. viteza Bolleta, sedaj v pokolu, zaradi njegovih zaslug za povzgo kmetijstva v slov. delu poknežene grofije Goriško-Gradiščanske soglasno svomim častnim društvenikom.

—g— **Umrl je v goriški bolniščnici** 66letni Ivan Silič, učitelj jezikov, doma iz goriške okolice. Bival je zadnji čas v Ronkih. Večji del svojega življenja je prebil v Ameriki. — V Oseku je umrl nadučitelj Anton Bele v 52. letu svoje dobe po dolgi in mučni bolezni. R. i. p.!

—g— **Dijaški koncert** v soboto je uspel v vsakem oziru prav dobro. Omeniti je v prvi vrsti diaški zbor, ki je pod spremnim, temperamentnim M. Kogojem zapel nekaj umetnih in narodnih pesmi. Posebno lete so bile pete s tako fineso in s toljim razumevanjem, da je bil res pravi užitek poslušati te mlade pevce. Dirljeni Kogoj se je predstavil tudi kot vrlo dober pianist ter nam je z redko spremnostjo zaigral šestero težkih kompozicij. Priporočiti pa je treba, da je bolje prodri kot diregent v duh podanih pesmi kakor pa kot pianist. Tudi pri spremlevanju baritonista Simenca se je pokazalo, da bolje obvlada pevski zbor kakor pa tehniko finega, delikatnega spremljevanja. Vsekakor pa je treba priznati, da se je vkljub svoji mladosti pokazal kot umetniški talent, ki utegne postati še prvorosten glasbenik, ako se z vso vnero posveti muzikalnim študijam, kar nam pričajo tudi njegove primeroma prav dobre kompozicije.

—g— **Preddvorana »Central« in »Orli«.** Goriški »Orli« so imeli svoj lokal v klerikalnem »Centralu«, ki jih je pa vrzel na cesto. O vzrokih piše »Gorica« takole: »K članku v zadnji »Gorici« in v »Prim. Listu« (št. 25a) nam od merodajne strani še poročajo: Noben pameten gospodar ne bi bil mogel dalje kaj takega trpeti, kar se je godilo v »Centralu«. Na odru so včasih napravili straniče in so enkrat pomazali z blatom celo dragoceno obleko, ki se je hranila za veselico drugi dan. Pod odrom je bil cel kup blata. Klavir, ki je bil na odru, je bil raztolčen v pravem pomenu besede in se mu je celo noge odtrgal.«

— To so pa res lepi otiči!

—g— **Iz Sv. Križa.** Solska slavnost, ki se je vršila v nedeljo, dne 15. junija, v Sv. Križu, pod vodstvom tov. učitelja Paljka, je uspela v vsakem oziru, tako v gemitnem, kakor v moralnem popolnoma neprizakovano. Velika množica ljudi, se je zbrala na obšernem grajskem dvorišču, ki je bilo slavnostno odeto s slovenskimi trobojnicami ter željno pričakovala, da vidi svoje male na odru. — Vset očke, tako pesmi, kakor petje, igre, prizori, razni nastopi, telovadba — vse je množično obročeno občinstvu, ki ni varčevalo s poslošanjem prirediteljem in učitelju Paljku, ki jih je s toliko požrtvovalnostjo pravil do krasne uspele prireditve. — Le tako naprej!

Tržaške vesti.

—t— **Tržaškemu učiteljstvu!** Tržaško slovensko učiteljstvo opozarjam, da naj ostane konsekventno svojemu glasovanju in sklepui pri okrajinu učiteljski konferenci glede upeljave novih šolskih knjig in naj pokaže, da ne menjava svojih nazorov od danes do jutra, najs se zanje izreče skupno ali posamezno: da se ne da begati.

Istrske vesti.

—i— **Za varstvo istrskih starožitnosti.** Istrski deželni odbor je naročil vsem županstvom in raznim korporacijam, naj pazijo, da ne pojde zgodovinske starine iz dežele. Kakor povsed, se oglašajo namreč tudi v Istri špekulant, ki kupujejo za mal denar čestitljive spominki davne preteklosti ter ropajo s tem deželo njene individualnosti in zanimivosti. Deželni odbor opozarja, naj se gleda otnim kupčevalcem na prste, ljudje naj bi pa oddajali reči domačim muzejem, ki slednjič ne plačujejo starin nič slabše nego tuji.

— Književni natečaj. Podpisani odbor raspisuje nagradu od 200 K (dvije stotine krune) za spis, koji bi najviše koristio hravatskem i slovenskemu narodu v Istri. Spis mora zapremati najmanje tri, a ne smije prekoraciči četrti štampana arka. Ima biti pisan ljestvimi hravatskim jezikom, tako da ga može razumeti svaki naš pismen čovjek u Istri. Piscina je prepusteno, da izaberu književnu formu: pričevje, pjesmu, razgovor, razprava itd. Radi naročite svrhe smije spis iznimice biti pisan i u narječju kojega istrarskoga kraja. Natječaj traje do Božića 1913. Ime pisca ima biti rukopisu priloženo u zatvorenem pismu, koji će biti označen istim geslom kao i rukopis. Nenagradijeni rukopisi vratiti će se na zahtjev piscima, a nagradjeni postoji svojina potpisana odbora, koji će ga stampati. Posebni honorar neće se pisca splatiti, ali troškovi za izdanje i razvlačavanje, kao i primici od spisa posebice će se bilježiti, pa će pisca pripasti povrh nagrade 10% čistega dobitka. Pisci neka izvole svoj rukopis do 25. prosinca 1913. poslati na adresu: Profesor Franjo Novljian — Pazin. U Pazinu, dne 29. lipnja 1913. Odbor za Prosvjetu: Prof. Fr. Novljian, predsednik, Dr. I. Prudan, tajnik.

—i— **Iz Hrušice pri Podgradu** pišejo: V soboto, dne 21. pret. m., smo imeli tu šolsko izpoved. Preden je izpoved pričela, je maševal mons. Rogič. Ravn med davoranjem pa je strašno zagnjelo, strela je udarila v strelovo, s katerega pa je zadržala v cerkev. Učinek je bil za hip strašen, ker je strela švigačila po cerkvi, ki je bila na mah vsa polna dima, in ker je strela, kakor se je moglo potem konštatirati, na treh krajev šla iz cerkve v zemljo. Bilo je takrat v cerkvi poleg mašujočega duhovnika, nadučitelja, 2 učiteljev in vetrov učitelja okolo 70 šolskih otrok. Ko je strela udarila, je vrgla v cerkvje se nahajajoče otroke po tleh, nadučitelja, vetrov, učiteljev, ki so se nahajali v kloplih, pa vsakega v svoj kot. — Prvi hip se je zdele, kakor da je strela, ki je švignila med deklice, med njimi hudo gospodarila. Ko pa se je polegel prvi strah, smo videli, da ni strela prizadela nikake škode. Nihče ni bil ubit ali telesno poškodovan. Nastala pa je med otroki velika panika. Zbežali so vsi iz cerkve v šolo, kjer jih je soprogatov nadučitelja mirila in tolažila. Pozneje se je nabralo v cerkvi mnogo ljudi, ki so mogli na tleh razločno opazovati sledove strele.

Koroške vesti.

—k— **Nadučiteljsko mesto v Globasnici** je menda novo razpisano, čeravno so se trije kompetenti potrudili za to službo. Najstarejšega in najboljše kvalificiranega prisilca je Benda odklonil, ker se ne plazi po trebuhi pred nemškimi bogovi v Celovcu. Benda misli morda, da se bomo mi na lastni zemlji prilizovali nemškim tringom! Okradli so nas sploh vseh pravic. Niti ene učiteljske službe na meščanskih šolah ni pripristil deželni šolski svet Slovencem-uciteljem. Na meščanskih šolah v Celovcu in Borovljah, kjer tvorijo Slovenci večino, iščemo zaman Slovence. Nastavljeni so Nemci, če tudi brez izpita. — Ce pa slučajno zahteva slovenski šolski svet za Narodno šolo v Šent Jakob, slovensčine večše učiteljice iz izpitom, da je nemški gospodi sitno, češ, da takih učiteljic na Koroškem sploh ni. Seveda čaka velika množica učiteljic na službo: a kako naj Nemka, ki poznal le par domaćih